

AASGIEREN

Blijspel in vier bedrijven

door

CORNÉ JONES

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **AASGIEREN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **CORNÉ JONES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2010 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

KLARA de BRUIN - een gescheiden vrouw

ANK de BRUIN - haar ongetrouwde zuster

PIET de BRUIN - haar ongetrouwde broer

ANGELA de BRUIN - dochter van Klara

WILMA de BRUIN - dochter van Klara

DIRK-JAN WEGEBREE - vriend van Wilma

HENK SLOOTWEG - de postbode

DECOR:

Het geheel speelt zich af in een keuken, maar kan ook in een kamer tussen de salon en de keuken in gespeeld worden. De indeling kan men naar eigen idee inrichten. In ieder geval staat er een tafel, wat stoelen en ook iets waar men het eten op klaar kan maken en koffie kan zetten. In een van de zijwanden zit een deur naar de salon en in de achterwand zit een deur naar buiten. Een raam in de achterwand completeert het geheel.

EERSTE BEDRIJF

('s morgens)

Ank is druk bezig in de keuken. Piet daarentegen zit rustig zijn ochtendkrant te lezen.

ANK: Zou je ook nog eens wat doen, Piet?

PIET: Rustig aan Ank. Eerst het politieke nieuws lezen.

ANK: Laten we nu opschieten, Piet. Straks komt Klara naar beneden en zijn we nog niet klaar.

PIET: Dan wacht ze maar even. Verdorrie, het is toch niet de koningin! Al verbeeldt ze zich dat wel.

ANK: Toe nou maar. Laten we liever blij zijn dat ze ons onderdak heeft gegeven na de brand van ons huis.

PIET: Dat is niet meer dan haar plicht, Ank. Als het haar was overkomen, hadden wij hetzelfde gedaan. Je laat je zuster en broer toch niet op straat staan.

ANK (*zucht*): Ik hoop alleen dat het niet al te lang gaat duren, Piet. Dit houden we allebei niet lang vol.

PIET: Weet je Ank, het is toch eigenlijk te gek om los te lopen, dat Klara ons behandelt als personeel? En het is nog gekker, dat wij dat toestaan.

ANK (*zucht*): Ze is ons altijd de baas geweest. Ik kan niet tegen haar op. Maar jij ook niet, Piet!

PIET (*flink*): Wat niet tegen Klara op kunnen! Als ze nu de keuken in zou komen, zeg ik haar onmiddellijk de waarheid. Wat denkt Klara wel! (*dan gaat de keukendeur open en komt Klara met ongekamde haren en in ochtendjas binnenstappen. Ze heeft duidelijk last van een ochtendhumeur*)

KLARA: Ik denk helemaal niets! Maar ik hoor en zie genoeg. Kletsen! Niets dan kletsen! Hebben jullie niets anders te doen?

PIET (*uiterst aardig*): Goeiemorgen, Klara. Lekker geslapen, zus?

KLARA: Of jou dat wat interesseert! Is het eten al klaar?

ANK (*ook poeslief*): Bijna Klara. Piet en ik zeggen net tegen elkaar: Wat een geluk dat we bij onze zuster terecht konden na die verschrikkelijke brand. Waar waren we geweest zonder jou?

PIET: Ja, we zijn je er nog steeds heel dankbaar voor.

KLARA: Dan mogen jullie die dankbaarheid wel eens tonen! Is het eten al klaar?... Nee! Is de koffie al klaar?... Nee! Hebben jullie de kamer al gezogen?... Nee!

ANK: We... eh... hadden ons vanochtend iets verslapen, Klara. Maar we halen het wel in hoor.

KLARA: Wat koop ik daarvoor? Moeten jullie nu eens goed luisteren. Ik heb jullie onderdak verleend, maar daar mag ik toch wel iets voor terug hebben, of niet soms? Het is hier geen vakantieoord.

PIET: Nee, een vakantieoord is het hier zeker niet.

KLARA: Wat zei jij, Piet?! Als het je hier niet bevalt, dan is daar het gat van de deur! Sloof ik me daar voor uit? Dankbaarheid is ook maar alles. Komen jullie hier wat te kort? Staat niet alles voor je klaar?

ANK (*sussend*): We zijn je heel dankbaar, Klara. Echt! Piet bedoelt te zeggen dat we hier niet op vakantie zijn, maar dat we ons best nuttig kunnen maken.

KLARA: Nou, doe dat dan ook eens. Zorg er dan ook voor dat we op tijd kunnen ontbijten. Ik verwacht mijn ontbijt binnen twee minuten in de salon.

PIET: Komt dik voor elkaar, Klara. Ik breng alvast het servies en het bestek. (*pakt vier bordjes*)

KLARA: Wat ben jij van plan?

PIET: Ik breng dit alvast naar...

KLARA: Twee bordjes is genoeg, Piet! Ik eet alleen met mijn dochter Angela in de salon.

PIET: Dan klopt het toch? Jij, Angela en wij, je broer en je zuster, dat maakt samen vier.

KLARA: Zo! Had ik dan gezegd dat jullie ook in de salon konden ontbijten? Ik kan me dat niet herinneren! Je dekt de tafel voor twee en niet meer, begrepen?

ANK: Eh.... natuurlijk, Klara.

KLARA: Mooi! O ja, houdt er even rekening mee, dat ik om elf uur mijn vriendin ontvang. Voor die tijd zal alles gezogen en afgestoft dienen te zijn. (*met neus omhoog de haldeur af*)

PIET: Je kunt me wat!

KLARA (*om hoek van deur*): Hoorde ik daar wat, Piet?

PIET: Eh.... Je kunt op me rekenen, Klara. (*Klara af*) Nou, je hoort het Ank. Het programma voor vandaag is al weer uitgestippeld.

ANK (*zucht*): Ja, we zullen ons hier geen moment vervelen. Daar zorgt onze zuster wel voor.

PIET: Maar we zullen ons ook niet vermaken! Ik neem dit niet langer! De volgende keer vertel ik haar de waarheid!

ANK: Ja hoor. Dat zeg je nu al dagen. Maar als Klara in de buurt is, ben je poeslief en weet je niet wat je moet doen om het haar naar de zin te maken.

PIET: Hè?!... Eh... Nou ja, dat doe ik toch voor jou, Ank. Ik weet dat jij niet tegen ruzie kan. Maar anders dan...!

ANK: Anders nog niets! Nou, laten we nu maar wat gaan doen, want

anders krijgen we onze zuster weer op ons dak.

PIET: Ik zal blij zijn, als we weer op ons zelf kunnen wonen, Ank. Dan kunnen we weer doen wat we zelf willen.

ANK: Zullen we tot zolang ons dan maar schikken, Piet? Het heeft toch geen zin om er over door te blijven praten.

PIET: En toch vind ik het geen stijl, dat je zo door je eigen zuster behandeld wordt! *(dan verschijnt het lachende hoofd van Henk voor het raam)*

HENK: Goedemorgen! Is de koffie al klaar?

PIET: Jij ook al?! Hier denkt iedereen maar dat we voor ze klaar staan. Heb je post? Fiets anders maar door!

ANK: Piet! Je hoeft je agressie niet op een ander af te reageren! Kom maar verder, Henk. De koffie is zo klaar.

HENK *(plagend)*: Vindt je broertje dat wel goed, Ank?

PIET: Sinds wanneer noemen jullie elkaar bij de voornaam? Ze heet voor jou mevrouw de Bruin!

ANK: Eh... Nou ja.... We kennen Henk nu al zolang. Dan ga je toch anders met elkaar om.

PIET *(schampert)*: Elkaar al zo lang kennen! We zitten hier net drie weken. *(op dat zelfde moment gaat de haldeur weer open en stapt Klara woest naar binnen)*

KLARA: Dat heb ik door, ja! Zitten, zitten en nog eens zitten! Mijn ontbijt zou binnen twee minuten gebracht worden, weten jullie nog wel?! *(tot Henk)* En wat moet jij daar nu weer? Heb je post?

HENK: Eh... Ja.

KLARA: Mooi zo. Afgeven en door fietsen.

PIET *(schijnheilig)*: Dat zei ik ook al, Klara. Die lui houden ons maar van het werk af.

KLARA: Je bent toch mans genoeg om ze door te sturen, of niet soms? *(weer tot Henk)* Nou, geef op die post.

HENK: Natuurlijk. Nou tot ziens dan maar weer. Dag... Ank. *(af)*

KLARA: Wat?! Laat jij je Ank noemen? Dat wil ik beslist niet hebben!

ANK: Wat geeft dat nou, Klara?

KLARA *(stuift op)*: Wat het geeft?! Het is de postbode maar hoor! Straks noemt hij mij ook bij de voornaam. Ik moet er niet aan denken.

PIET: Ja, dat zei ik ook al, Klara.

KLARA: En jij moet niet zoveel zeggen! Zorg maar liever voor het ontbijt! Even kijken wat de post ons heeft bezorgd... He! Een brief voor jullie van de Brandverzekering. *(maakt brief open)*

PIET: Als die brief voor ons is, dan....

KLARA:...zal ik hem wel lezen. Daar snappen jullie toch niets van.

(gaat weer haldeur af, met brief)

PIET: Maar dit neem ik niet! De volgende keer zeg ik er wat van!

ANK: Schei toch uit Piet, met je "Ik zeg dit en ik doe dat". Je valt me zwaar tegen. Bovendien val je mij nu ook al af als Klara er bij is.

PIET: Ach... Zo bedoel ik het niet, Ank. Ik sta helemaal achter je. Dat weet je toch? *(aarzelend)* Zeg Ank...? Zou jij aan Klara willen gaan vragen wat er in die brief staat? Misschien keert de Brandverzekering wel uit en kunnen we een begin maken met ons huis te laten herbouwen.

ANK: Eh.... Laten we maar even wachten. Klara komt het ons zo wel vertellen. *(heel voorzichtig zien we het hoofd van Henk weer voor het keukenraam verschijnen)*

HENK: Is ze weg?

PIET: Waar heb jij het over?

HENK: Je zuster, man! Kan ik binnen komen, Ank?

ANK: Eh... Ja... Natuurlijk. *(Henk komt door deur binnen)*

PIET: Doe dat nu niet, Ank! Straks komt Klara weer binnen en dan zijn de rapen gaar! Je weet nu toch wel hoe ze reageert?

HENK: Is zij echt jullie zuster? Ik kan me dat nauwelijks voorstellen.

ANK: Klara is gerust wel aardig, Henk. Ze heeft alleen wat last van ochtendziekte.

PIET: Ja. Die duurt van 's morgens zeven tot 's nachts twaalf. Ik zal het eten maar gaan brengen, anders duurt die ziekte van haar misschien wel vierentwintig uur. *(af haldeur)*

ANK: Je zult je koffie alleen moeten drinken, Henk. Ik heb nog heel veel te doen voor elf uur.

HENK: Ank, Ank! Wees toch wijs en ga op mijn aanbod in. Kom lekker bij mij wonen.

ANK: Nou, Henk toch! Je weet dat ik mijn broer Piet niet alleen kan laten. En ik houd ook niet van die rare praatjes. We kennen elkaar nog meer net drie weken.

HENK: Dat zijn geen rare praatjes, Ank. Echte liefde komt snel! Ik zie het best zitten als jij bij mij intrekt. Ben je toch meteen mooi verlost van je zuster? En je broer redt zich wel alleen. Ik heb een kast van een huis. Daar moet nodig een vrouw in.

ANK: Ha, ha... Ik begin het te begrijpen! Een kast van een huis. Jij hebt geen vrouw nodig, jij zoekt een huishoudster!

HENK *(opschepperig)*: Welnee. Als jij bij mij komt dan gaan we verre reizen maken over de hele wereld. Dan stop ik onmiddellijk met werken.

ANK: Toe maar. Verdien jij zoveel als postbode? Stoppen met werk. Het zou wat.

HENK: Ik werk alleen omdat ik me verveel. Je moest eens weten hoeveel ik op de bank heb staan.

ANK: Nou.... Hoeveel dan?

HENK (*kijkt om zich heen*):Duizenden! En dat alleen nog maar op de bank.

ANK: Heb je dan nog meer?

HENK: Poeh! Je moest eens weten! Heb ik je nu soms nieuwsgierig gemaakt, Ank?

ANK: Helemaal niet! Ik wil geen man om zijn geld.

HENK: Dat wordt interessant! Waar wil jij dan een man voor?

ANK: Ik wil een man... (*tijdens deze zin komt Wilma binnen, via de keukendeur*)

WILMA: Wat zegt u tante Ank?! Wilt u een man?

ANK: Eh.. Ik wil helemaal geen man, Wilma! Maar de postbode wil een vrouw en... eh... toen... eh...

WILMA:...vroeg hij u.

ANK: Ja... eh... Ach, scheiden jullie toch uit met die onzin! Ik heb het best naar mijn zin met Piet.

HENK: Maar dat is je broer en geen man.

WILMA: Wat is oom Piet dan? Een vrouw soms?

HENK: Nee, ik bedoel....

ANK: Het maakt me niets uit wat je bedoelt. Drink je koffie nu maar op en ga je ronde verder afwerken. Straks komt Klara weer binnen en heb je de poppen weer aan het dansen.

WILMA: U moet zich niet zo af laten bekken door mijn moeder. Dat ze jullie onderdak verleent wil nog niet zeggen, dat jullie door haar uitgebuit mogen worden.

HENK: Dat zeg ik ook maar. Ik bied je tante een pracht van een huis, geld op de bank, mooie verre reizen en een knappe vent. Wat wil ze nog meer?

WILMA: Wie zou die knappe vent dan wel moeten zijn? Daar bedoel je toch niet jezelf mee, hè?

HENK: Hoor het lelijk eendje van de familie eens! Ik snap niet dat er een vent aan jou is blijven hangen.

ANK: Henk! Mijn keuken uit! Dit vind ik echt niet leuk van je! Daar kan mijn nichtje ook niets aan doen, dat ze zo is.. eh.. Zo bedoel ik het niet hoor, Wilma.

WILMA: Maar u zegt het wel! Bedankt tante! Iedereen zegt het. Ben ik dan echt zo lelijk?

HENK: Nou... Moeders mooiste ben je niet!

ANK: En nu echt weg! (*pakt zijn arm en duwt hem de keukendeur uit*)
Laat ik je voorlopig niet meer zien! Nu hoef je er helemaal niet meer

op te rekenen dat ik bij je kom wonen.

HENK (*voor het raam*): Ik heb geduld, Ank. Eens kom je bij me. Dat weet ik zeker. (*af*)

WILMA: Hij meent het echt, hè tante?

ANK: Trek het je niet aan, Wilma. Zo lelijk ben je nou ook weer niet.

WILMA: Dat bedoel ik helemaal niet! Ik bedoel dat die postbode gek op u is.

ANK: O... eh... Ja... Nee! Allemaal flauwekul. Ik... eh... Heb je trek in koffie, Wilma?

WILMA: Eigenlijk kwam ik alleen maar langs om te kijken of mijn vriend Dirk-Jan hier al is. Hij had weer een lucratief zaakje op het oog, zei hij. Daar wou hij even met mijn moeder over praten.

ANK: O! Zit Klara ook al in de lucratieve handel?

WILMA: Nou, ze heeft er wel verstand van hoor. Ze wou dit keer met Dirk-Jan mee doen, zodra jullie geld van de brandverzekering binnen was... eh....

ANK: Wat zeg je! Ons geld? Wat is jouw moeder daarmee van plan?

WILMA: Oh, dat had ik natuurlijk niet mogen zeggen! (*haastig*) Maar ik weet ook niet of het wel waar is hoor. Eh... misschien vergis ik me ook wel... (*vanuit de hal komen nu Klara en Piet binnen*)

PIET: Het geld van de verzekering is binnen, Ank. Maar volgens Klara kunnen we beter even wachten met de herbouw van ons huis.

KLARA: Ja Ank, als je het nu op de bank laat staan, dan...

ANK (*snel*): Dan kan jij het uitgeven aan die lucratieve zaakjes van je!

KLARA: Hè?... Eh... Waar heb jij het over?

WILMA: Sorry mam. Ik had gezegd dat jij en Dirk-Jan samen...

KLARA: Wat heb jij gezegd?! Je moet je niet overal mee bemoeien. Dat is een zaak tussen jouw vriend en mij! Ik weet precies wat ik met dat geld moet doen.

PIET: Maar dat heb je mij niet gezegd! Jij gaat helemaal niet speculeren met ons geld. En zeker niet met die Dirk-Jan. Ik vertrouw dat ventje voor geen cent.

WILMA: Oh! Wat heeft u tegen mijn vriend?!

PIET: Niets. Helemaal niets. Zolang hij maar niet aan mijn geld komt.

WILMA: O, maar zo is mijn Dirk-Jan niet hoor. Echt niet. Hij komt nergens aan. Ook bij mij komt hij nergens aan.

PIET: Nee.... Dat kan ik me voorstellen!

ANK: Piet!... Laten we ter zake komen. Heb ik het goed begrepen dat de brandverzekering heeft uitbetaald?

KLARA: Nou... eh... Uitbetaald....

PIET: Maar dat zei je toch?!

KLARA: Ja... eh... Ze willen wel uitbetalen, maar.....

ANK: Wat maar?

KLARA: Ze doen wat moeilijk.

PIET: Moeilijk? Laat mij die brief eens lezen.

KLARA: Vertrouw je mij soms niet?!

ANK: Het is geen kwestie van vertrouwen, Klara. Maar het is wel ons geld waar we over praten.

KLARA: Precies! En dat moet goed behartigd worden. En wie zou dat nu beter kunnen dan ik?.... Of niet soms?

ANK: Ja... eh...

PIET: Tja... eh...

KLARA: Dan is dat geregeld! Jullie horen er wel meer van als de zaak rond is. Mooi, dan gaan we weer over tot de orde van de dag. Wat dachten jullie er van als het werk eens afgemaakt werd?

WILMA: Mam! U moet niet zo hard zijn voor tante Ank en oom Piet. Het zijn toch uw eigen zuster en broer?

KLARA (*hooghartig*): Iemand moet toch het huishouden doen, nietwaar? (*wil haldeur af gaan, dan heel lief*) O... eh... Wilma. Ontbijt je soms mee met mij en Angela in de salon?

WILMA: Ik eet hier wel een broodje samen met...

KLARA (*scherp*): Ik heb liever dat je met mij mee gaat. Voordat je je mond weer voorbij praat. Kom op!

WILMA: Ja maar...

KLARA: Ik heb nog wat met jou te bespreken en dat is niet geschikt voor andermans oren. Kom, we gaan. (*beiden af haldeur*)

PIET: Nou moe! We worden echt als het personeel behandeld! Ik zweer het je Ank. De eerstvolgende keer dan...

ANK: Ja, ik weet het. Dan zeg jij er iets van. Weet je wat jij beter kunt doen?

PIET: Weer aan het werk gaan zeker?

ANK: Nee. Jij moest die vertegenwoordiger van de brandverzekering maar eens opbellen.

PIET: Vertegenwoordiger bellen?.... (*zucht*) Daar zullen we weinig wijzer van worden, Ank.

ANK: Waarom niet? Je kunt aan hem toch de inhoud van de brief vragen?

PIET: Vragen wel, ja.... maar antwoord krijgen?

ANK: Waarom zouden we geen antwoord krijgen?

PIET: Weet jij niet meer wie die vertegenwoordiger is?

ANK: Eh... O nee, hè!

PIET: Ja, hè! Dat is die vriend van Wilma..... Die Dirk-Jan Wegebree. En je hoorde het net van Wilma. Die wil samen met Klara een lucratief zaakje opzetten van ons geld!

ANK: Wat moeten we dan doen, Piet?

PIET: Gewoon! We nemen het niet langer! Ik ga Klara nu de waarheid vertellen. Is ze nu helemaal... *(op dit moment komt Angela binnen vanuit de salon)*

ANGELA *(verwaand)*: Zijn jullie nu nog niet gereed? Zou het misschien mogelijk zijn dat jullie even tijd vrij maken om eindelijk de koffie te brengen?

ANK: Eh... Natuurlijk.

ANGELA: Fijn. En neem dan meteen even een bordje en bestek mee voor mijn zusje Wilma.

PIET *(haalt diep adem)*: Ank, houd me vast! Anders doe ik wat!

ANGELA: Dat zou wel prettig zijn.... Als u eens wat doet!

ANK: Eh... Ik doe het wel. Hier heb je alvast het bestek en een bordje, Angela. De koffie komt er aan.

ANGELA: Dat neem ik dus niet zelf mee. *(knikt naar Piet)* Dat komt hij zelf maar even brengen.... *(dan gespeeld lief)* Ja toch... Oom Piet? Straks hebben wij nog wat te bespreken!

ANK: Te bespreken?

PIET *(nervus)*: Eh... Niets Ank. Nee, ik kom het zo brengen, Angela.

ANGELA *(spottend)*: Wat fijn dat wij elkaar zo goed begrijpen.. Oom Piet!

ANK: Begrijpen?

PIET: Ja... eh... *(dan kribbig)* Breng jij die spullen nu maar naar binnen.

ANK: Ik...??

ANGELA *(denkt even na)*: Ja, doet u het eigenlijk maar. Dan kunnen mijn oom en ik even bijpraten... nietwaar, oom Piet?

PIET: Wat hebben wij te bepraten?

ANGELA: Genoeg.... *(tot Ank)* Ja, gaat u nu maar. En blijf voorlopig even in de salon. Ga maar alvast afstoffen, of zo iets.

ANK: Nou ja! *(aarzelt)* ...Goed. *(gaat salondeur af)*

PIET: Dan breng ik meteen de koffie. *(wil snel af)*

ANGELA *(houdt hem tegen)*: Rustig nu maar..... Wij drinken samen een kopje koffie... Hier!

PIET: Ja maar je moeder, Angela...

ANGELA: Mijn moeder wacht wel even. *(Piet blijft staan)* Nou, schenk maar in hoor.... U vindt het toch wel gezellig om koffie te drinken... samen met uw nichtje?

PIET: Ja... *(schenkt een kopje in)*

ANGELA: Twee, oom Piet.... U mag ook een kopje hoor.

PIET: Ik heb in ene niet zo veel trek meer.

ANGELA: Jawel... Zal ik het dan maar inschenken voor u?.... Dan kunt u dit briefje even lezen en.... ondertekenen. *(haalt briefje uit blousje)*

en geeft dat aan Piet) Alstublieft.

PIET: ...Ondertekenen?!

ANGELA: Leest u het nu eerst maar even rustig door.... We hebben alle tijd.

PIET: Ik teken nergens voor!

ANGELA: Hè, niet zo overhaastig, Oom Piet. Lees het nu eerst maar goed. U zult zien dat....

PIET (*kwaad*): Ik lees niets en ik teken niets.

ANGELA: Niet?.... Goh, wat jammer nou... Voor u!

PIET (*verwonderd*): Voor mij?

ANGELA: Ja... Voor u, oom Piet. Maar ik vind het best hoor. Dan laat u mijn moeder toch uw zaakjes regelen... Dan houdt u helemaal niets over! Dag... oom Piet. (*doet of ze weg wil gaan*)

PIET: Eh... Angela... Wacht even. Wat is jouw moeder precies van plan?

ANGELA: Weet u dat dan niet? Die houdt jullie aan het lijntje. Ze heeft het heel goed uitgekiend met Dirk-Jan. Zij tweetjes de centjes en jullie je leven lang haar personeel.

PIET: Je denkt toch niet dat ik gek ben, wel?!

ANGELA: Dat denk ik niet!... Eh... Geloof mij nu maar, oom Piet. (*plotseling heel vertrouwelijk*) Denk nu maar niet dat ik het leuk vind wat hier gebeurt. Echt niet. Ik begrijp echt niet wat mijn moeder bezielt. Ze staat onder druk van die Dirk-Jan.

PIET: Ja en ik sta onder druk van jullie allemaal!

ANGELA: Ik speel het alleen maar mee, oom Piet. Ik wil niet dat mijn moeder of wie dan ook, argwaan krijgt dat ik jullie juist wil helpen. Als u dat briefje ondertekent dan kan mijn moeder en Wilma haar vriend juist niet aan jullie geld komen.

PIET: En wat ga jij er dan mee doen?

ANGELA: Eh... Ik ga....

KLARA (*vanuit de salon*): Angela?...

ANGELA: Ik moet nu weg. Anders heeft ze het door. Tekent u het nu maar, dan komt alles dik voor elkaar. (*geeft een zoen*) U kunt op mij rekenen hoor.

PIET: Eh... (*zucht*) Ik weet ook niet meer wie ik moet geloven... Jullie zitten allemaal achter ons geld aan.

ANGELA (*gespeeld lief*): Ik ook.... oom Piet?

KLARA (*weer vanuit salon*): Angela? Waar blijf je nu?

ANGELA: Ik moet nu echt.... (*houdt Piet brief voor*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto